

staa, at Ingen, der i Alvor har taget Systemet til Rettlesnor for sit Liv, er gaaet uhjulpet bort.«

Fru Bertha trak sig lidt tilbage for at gøre sig fri af den fortrolige Berøring.

»De skal have Tak for Deres Interesse, Fru Kolding; men —.«

»Maa jeg blot have Lov til at fortælle Dem et Træk af mit eget Liv. Som ung Pige var jeg saa ødelagt af Nervøsitet, at jeg ofte var mere død end levende. Min Viljekraft var ganske nedbrudt og jeg følte mig grænseløs ulykkelig. Ved et Tilfælde hørte jeg saa om Dr. Weller og kom under hans Behandling. Og her ser De Resultatet for Dem. Jeg veed næsten ikke længer, hvad Sygdom er, og naar jeg sidder hos min Mand og mine Børn, kan jeg sige, at jeg føler mig som det lykkeligste Menneske paa Jorden.«

»Det vilde De saamænd gøre ogsaa uden alle »Systemer«, kære Fru Kolding. Den Følelse er jo Gudskelov et Fælleseje for alle unge Mødre i hele den vide Verden.«

»Men hvordan modnedes jeg til den? Det var jo netop Miraklet. Og nu vil jeg fortælle Dem den hele og fulde Sandhed. Uden Dr. Weller vilde jeg for længe siden have ligget paa Havets Bund. Og hvormange tror De ikke, det har taget en saadan Ende med, som blot lidt Vejledning, en Smule for-